

Festa Major: un salt en la rutina

La fi de l'estiu sempre ve acompanyada de sensacions que destil·len certa tristesa i recança. Al nostre poble, aquest regust amarg s'atenua amb força gràcies a l'esperit de la Festa Major, que enerva els ànims i els convida a revifar-se d'energia renovada per quan l'assalt de la tardor es faci inevitable. Al llarg d'aquests dies, la vida del poble es desplega a un ritme i a una velocitat diferent que tot ho impregna: varia el paisatge quotidià, el dia i la nit pacten una continuïtat que converteix en còmplices a la festa i la diversió sense fi.

Al llarg d'aquests dies, la festa ens empresona tot acomplint la seva màxima social aglutinadora: des dels inicis de la humanitat la festa ha actuat com a ritual que despulla de diferències a la tribu i les incita a compartir, encara que, finalitzat el seu efecte, els membres d'aquella mateixa tribu es desempalleguessin els uns als altres sense clemència. La festa, en aquest sentit, concedeix una amnistia momentània, el valor de la qual és el pilar d'una convivència que no es repeteix en la resta d'armisticis anuals. Un temps de catarsi per les masses, baluard d'anhels i de passions contingudes. La nostra festa major, en particular, apuja sens dubte el grau d'aquest excitament col·lectiu a l'esdevenir preàmbul de l'estació més gris. Remetent-nos al raonament anterior, no importa si aquests dies són només un canvi de ritme inútil en l'òpera quotidiana.

Contràriament, de ben segur que en són tot l'estímul. Encarem un nou any ben dosificat de sentiments controvertos: l'alegria dispostada en els nous propòsits i la melangia del record recent. Si la festa es promet eterna és perquè any rera any, l'alegria venç a la melangia. I es completa quan aquesta premissa és també el nostre credo interior. De cara a l'any vinent, animem a fer-ho possible.

Com cada any, *Roquerols* ha volgut ser testimoni i cronista en viu d'aquest salt en la rutina. I us n'ofereix les seves impressions a través del següent reportatge.

Dijous 10 de setembre

Teatre: *Deixa'm la dona, Cisquet*

El primer dia de la Festa Major, a les onze de la nit, es representà l'obra "*Deixa'm la dona, Cisquet*", una divertida comèdia d'embolics. En Cisquet és un executiu endeutat fins al coll. Tot comença quan un amic solter d'en Cisquet s'assabenta que un col·lega de l'argentina el ve a visitar a Barcelona; però hi ha un petit problema: l'argentí, temps enrere, li va deixar una gran suma de diners per ajudar-lo en el seu casament. Aleshores, l'amic li demana al Cisquet que li deixi la dona a canvi de pagar tots els seus deutes. A partir d'aquest moment comencen els tripijocs i els enrenous. I tot això amanit amb els acudits de més pura actualitat.

Màriam Ben-Arab

Divendres 11 de setembre

Tallers infantils multiètnics

A les deu del matí s'havien de fer al Casal dels Avis els tallers infantils multiètnics. Però, a causa de la pluja, es feren a l'envelat.

Les activitats a desenvolupar en els tallers foren ben diverses: s'ensenyava a fer trenes al cap amb fil o amb cabell artificial; es podien decorar màscares (tot i que els més petits utilitzaren làmines) amb pintures, tot simulant els tatuatges típics que caracteritzen les diferents tribus africanes. També es podien aprendre jocs genuïnament africans o provinents d'altres regions.

Ja cap al final de l'acte, els monitors dels tallers ensenyaren a ballar al so de diferents ritmes ètnics. Amb l'explicació d'un conte on els nens i les nenes participants al taller n'eren els personatges principals es posà fi a l'activitat.

Marta Massana

La celebració de la Diada comptà amb l'actuació dels "Xics de Granollers".